Marebava*

Τεύχος 01 – Φεβρουάριος 2014

Έντυπο αντιπληροφόρησης _ Χωρίς Αντίτιμο

*...σημαίνει πόλεμος

Το ''Marebava'' αποτελεί μια αντιεξουσιαστική συνέλευση στην Ξάνθη. Εγχείρημα το οποίο προέκυψε από τις ανάγκες που νιώσαμε ο καθένας ατομικά και αποφασίσαμε να τις συλλογικοποιήσουμε, επειδή βαρεθήκαμε ν'ακούμε τις συστημικές παπαριές που παρουσιάζουν διαστρεβλωμένη την πραγματικότητα, επιχειρώντας να κατασκευάσουν συνειδήσεις που εξυπηρετούν την σωτηρία και την επέλαση του κεφαλαίου. Οργανωθήκαμε αντιιεραρχικά με σκοπό ν' αποδομήσουμε την καθεστωτική προπαγάνδα, έτσι όπως αυτή εκφράζεται απ' τα ΜΜΕ, από δηλώσεις κυβερνητικών στελεχών κ.α., καθώς και αυτά που μας καταλογίζει η εξουσία στοχεύοντας στην κοινωνική μας απομόνωση εξαιτίας της πολιτική μας ταυτότητα. Φυσικά δε μας όρισε κάποιος ως ειδικούς γι' αυτό. Ως κομμάτι της τοπικής κοινωνίας, και αναγνωρίζοντας την υλική και διανοητική υποτίμηση των ζωών μας, απευθυνόμαστε σε όλους αυτούς που τη βιώνουν αντίστοιχα με μας. Αποσκοπούμε αυτό να αποτελέσει ένα ακόμη κομμάτι του παζλ που ονομάζουμε αντιεξουσιαστικό/αναρχικό/αυτόνομο κίνημα, και να συμβάλλει προς την κατεύθυνση της ταξικής πόλωσης για τη δημιουργία μιας επαναστατικής προοπτικής.

Το έντυπο τυπώθηκε σε 600 αντίτυπα τον Ιανουάριο του 2014. Διανέμεται χωρίς αντίτιμο χέρι με χέρι και μέσω του ανοιχτού κοινωνικού χώρου XANADU και του Αυτόνομου Στεκιού Ξάνθης. Η ολική ή μερική αναπαραγωγή του περιεχομένου της έκδοσης για κινηματικούς σκοπούς είναι ελεύθερη, χωρίς την υποχρεωτική αναφορά στο έντυπο.

- mail επικοινωνίας: marebava.xanthi@gmail.com

Συγκρούσεις στο Αμβούργο για την υπεράσπιση της Ρότε Φλόρα Δεκέμβριος 2013

Από τη στιγμή που ανέλαβε τη διοίκηση της ΣΕΚΑΠ ο Σαββίδης, δεν πέρασαν πάνω από 3 μήνες ώστε να δείξει πως θέλει να λειτουργεί από δω και στο εξής η επιχείρηση. Φυσικά η λειτουργία αυτή περνούσε μέσα από την εφαρμογή του εργασιακού μεσαίωνα που έχτιζε και συνεχίζει να χτίζει το πολιτικό καθεστώς. Ατομικές συμβάσεις απολύσεις και διαθεσιμότητες περιμένανε τη νέα σεζόν τους εργαζόμενους τόσο στη ΣΕΚΑΠ όσο και στη ΒΙΟ (θυγατρική της πρώτης). Πέρα από το κλίμα φόβου που δημιούργησαν οι απολύσεις και οι διαθεσιμότητες ήταν -και είναι- ανάγκη για την διοίκηση να πειστούν με διάφορους τρόπους οι εργαζόμενοι για την υπογραφή ατομικών συμβάσεων, οπότε το ''παιχνίδι'' άρχισε να παίρνει ύπουλα χαρακτηριστικά. Από τη μια η εργοδοσία πάτησε στις ανάγκες κάθε εργαζόμενου ξεχωριστά απειλώντας τους στην ουσία για την υπογραφή ατομικών συμβάσεων, ενώ παράλληλα έστειλε τον δικηγόρο της διοίκησης Γιαλάογλου να δημιουργήσει κλίμα στην τοπική κοινωνία που να δικαιολογεί τις παραπάνω κινήσεις. Έτσι ακούσαμε τον παραπάνω καραγκιόζη να χαρακτηρίζει σε τοπικά ΜΜΕ τους εργάτες ως τεμπέληδες, κοπανατζήδες, μπεκρήδες και να δηλώνει πως αυτοί δεν έχουν θέση στη νέα ΣΕΚΑΠ.

Προφανώς, οι εργαζόμενοι αντέδρασαν στις απότομες αυτές αλλαγές που εφάρμοσε η νέα διοίκηση. Πραγματοποιείται τριμερής συνάντηση της διοίκησης των σωματείων με τον υφυπουργό εργασίας ο οποίος τους συστήνει να έρθουν σε συνεννόηση με αυτή. Μετά από γενική συνέλευση τα σωματεία μέσω των δικηγόρων τους αναλαμβάνουν να κινήσουν όλες τις νόμιμες διαδικασίες, για τη δικαίωση των απολυμένων και αυτών που βρίσκονταν ήδη σε διαθεσιμότητα, καθώς και αυτές για να ξεκινήσουν οι εργαζόμενοι τις κινητοποιήσεις. Έτσι έχουμε να μετράμε δύο 48ωρες απεργίες σε δύο βδομάδες και μία μικροφωνική που την ακολούθησε μία μίνι πορεία στο κέντρο της Ξάνθης.

Όντας αλληλέγγυοι στον αγώνα των εργατών και παρόντες στις κινητοποιήσεις παρατηρήσαμε ότι η συμμετοχή των εργαζομένων στην απεργία δεν ήταν καθολική, πόσο μάλλον στις γενικές συνελεύσεις. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την άτυπη κατά κάποιον τρόπο ανάθεση του αγώνα αποκλειστικά στη διοίκηση των σωματείων. Φυσικά, δεν μπορούμε να κατηγορήσουμε τους εργαζόμενους για την εναπόθεση ελπίδων στη δικαστική και πολιτική εξουσία. Άλλωστε είναι μία τακτική δοκιμασμένη και πετυχημένη σε περιπτώσεις τα τελευταία 20 χρόνια.

Όσον αφορά τώρα την επίκληση στο Σαββίδη για να λύσει τα προβλήματα των εργατών[1] και την τάση των σωματείων να φτάσουν το θέμα ''ψηλά'' όπως ανέφεραν ήμαστε αντίθετοι για 3 κυρίως λόγους:

1)τα συμφέροντα του Σαββίδη και των εργατών και γενικά της οποιασδήποτε εργοδοσίας και οποιοδήποτε εργατών όχι απλά δεν συγκλίνουν αλλά είναι εντελώς αντίθετα. Τα αφεντικά επιδιώκουν πάντα το μέγιστο κέρδος που μπορούν να βγάλουν από μας και εννοείται ότι αν δεν θιχτούν πραγματικά τα συμφέροντα τους, δεν κάνουν βήμα πίσω.

2) το ''ψηλά'' που αναφέρθηκαν τα σωματεία εννοώντας τις πολιτικές παρατάξεις, παραπέμπει στο να γίνει θέμα η διαχείριση του εργοστασίου της ΣΕΚΑΠ στο κοινοβούλιο. Μην ξεχνάμε όμως, ότι εκεί ''ψηλά'' είναι που ψηφίστηκαν όλοι αυτοί οι νόμοι και τα μέτρα ώστε να μπορεί το κάθε αφεντικό να εκμεταλλεύεται όπως γουστάρει τους εργάτες. Οι ατομικές συμβάσεις ήταν νόμιμες, όπως οι απολύσεις και οι διαθεσιμότητες. Ο Ιβάν λοιπόν απολύτως νόμιμα τα εφάρμοσε και απολύτως νόμιμα θα μπορούσε να καλέσει ακόμη και τα ΜΑΤ σε μία πιθανή μη πειθάρχηση των εργαζομένων (π.χ. την κήρυξη μιας απεργίας παράνομης από το πρωτοδικείο).

3) η επίκληση στο Σαββίδη για να βρει ''λύσεις'' και η προσμονή ενός αφεντικού-σωτήρα που θα λειτουργήσει ''σωστά'' την επιχείρηση, αντιμετωπίζουν την κατάσταση ως μεμονωμένο περιστατικό και όχι ως μια γενικευμένη πολιτική που στοχεύει όλο το εν δυνάμει εργατικό δυναμικο[2]. Φυσικά στο να αντιμετωπιστεί κατά αυτόν τον τρόπο η κατάσταση δεν γινόταν να μην συμβάλλουν και διάφοροι ''εργατοσωτήρες'' τύπου ΣΥ.ΡΙΖ.Α. (και όχι μόνο). Γενικά, στις κινητοποιήσεις έπαιζαν διάφορες ρητορείες περί κακών επενδυτών και κερδοσκόπων (λες και υπάρχουν και ''χασοσκόποι'' στον καπιταλισμό) που το μόνο που καταφέρνουν είναι να υποβαθμίζουν την κατάσταση και να εννοούν, ότι υπό άλλες συνθήκες ή με μία διαφορετική διαχείριση τα πράγματα θα ήταν καλύτερα. Έχουν μάλλον να μας προτείνουν καλύτερους εκμεταλλευτές οι δήθεν πολέμιοι του καπιταλισμού. Το βάρος που αναλογεί στην κατάσταση της ΣΕΚΑΠ είναι αυτή του ταξικού πολέμου. Είναι η συνολική επίθεση στην τάξη μας από την οικονομική και πολιτική εξουσία (μικρή και μεγάλη), τώρα αν αυτή γίνεται κάπου με πιο light όρους από αυτούς του Σαββίδη δε μας πολυενδιαφέρει.

Επιστρέφοντας τώρα στα γεγονότα, ενώ οι κινητοποιήσεις βρίσκονταν σε εξέλιξη η υπογραφή ατομικών συμβάσεων από εργαζομένους συνεχίστηκε, όπως οι απολύσεις και οι διαθεσιμότητες. Επιπλέον, κατά τη διάρκεια της 2ης 48ωρης και επειδή η παραγωγή δεν λειτουργούσε έτσι όπως έπρεπε[3] στήθηκαν κάποιες απεργοσπαστικές κινήσεις. Πρώην εργαζόμενος εμφανίστηκε στο εργοστάσιο για να συμπληρώσει προσωπικό η διοίκηση και αυτός τα ένσημά του. Οι εργαζόμενοι τον απώθησαν και μετά από λίγο το παραπάνω τσιράκι εμφανίστηκε με το αμάξι του ανιψιού του Σαββίδη για να μπει με ασφάλεια στο εργοστάσιο. Ο ταγμένος από την αρχή με την πλευρά της διοίκησης ΜΑΧΗΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ (σ' αυτόν έκανε τις δηλώσεις ο Γιαλάογλου) και φανατικός υποστηρικτής του Ιβάν έβγαλε την εξής αισχρή ανακοίνωση του τύπου: ''τι μας λένε οι εργάτες της ΣΕΚΑΠ για απολύσεις αφού ο άνθρωπος θέλει να προσλάβει κόσμο'' . Το τι του έταξαν τώρα δεν μπορούμε να το γνωρίζουμε...

Μέσα σ' αυτό το κλίμα ήρθε το ''καλό'' κράτος να δώσει τις λύσεις στη ΣΕΚΑΠ. Από τη μία διαγράφει 75 εκ. ευρώ από τα χρέη του Σαββίδη προς το δημόσιο (χαίρω πολύ... αν ήταν έτσι μπορούσαν και οι εργαζόμενοι να την αναλάβουν την επιχείρηση, αλλά μάλλον ο Ιβάν είχε τα απαραίτητα προσόντα), και από την άλλη με απόφαση του πρωτοδικείου οι εργαζόμενοι που ήταν σε διαθεσιμότητα -οι οποίοι ανήκαν στη ΒΙΟ- επιστρέφουν στην εργασία ως εργαζόμενοι της ΣΕΚΑΠ πλέον. Ένας πολύ έξυπνος χειρισμός ώστε να μειώσει την ένταση στο στρατόπεδο των εργατών, να ''φτιάξει'' -που λέμε-, την εργοδοσία με τη διαγραφή των χρεών και τέλος δίνει και το πάτημα στη διοίκηση των σωματείων να μπορούν να καυχιούνται για την τακτική που διάλεξαν ώστε να ''κερδίσουν'' τον αγώνα. Η πίτα ολόκληρη ο σκύλος Ιβάν χορτάτος και ο καπιταλισμός συνεχίζει ομαλά στη ΣΕΚΑΠ την εξέλιξή του.

1: π.χ το πανό των εργατών στην απεργία ''ΙΒΑΝ ΣΑΒΒΙΔΗ δώσε λύσεις'', ο διάλογος που επιχειρούσαν τα σωματεία και μερίδα των εργαζομένων με τη διοίκηση ενώ ο Σαββίδης αρνιόταν να τους δεχτεί καθώς και οι κλαψιάρικες επιστολές των σωματείων που μόνο συγνώμη δε ζήτησαν για την απεργία.

2: δεν εννοούμε μόνο τους εργαζόμενους αλλά και τους ανέργους, την πλειοψηφία των φυλακισμένων, τους μετανάστες.

3: το εργοστάσιο λειτουργούσε με τους εργαζόμενους που είχαν υπογράψει ατομικές συμβάσεις, αλλά όπως είναι φυσικό η παραγωγή δεν ήταν η αναμενόμενη και υπήρχε και έλλειψη προσωπικού για τα μηχανήματα.

Τις καινούριες μπίζνες ακολουθούν καινούργιες «φιλιίες»
Αριστερά Ιβάν Σαββίδης ,δεξιά Αλέξανδρος Κοντός

“Η επίθεση στις καταλήψεις δεν μας εκπλήσσει...

Οι κατειλημμένοι χώροι μετρούν ήδη πάνω από τριάντα χρόνια ύπαρξης και δράσης στον ελλαδικό χώρο. Παρατημένα ως επί των πλείστων κτήρια από τους ιδιοκτήτες και το κράτος ικανοποιούν από βασικές ανάγκες όπως στέγαση, ψυχαγωγία μέχρι την πολιτική και κοινωνική δράση ανθρώπων που λειτουργούν συλλογικά και αντιιεραρχικά και έχουν συνείδηση ότι όλα σε αυτή την κοινωνία είναι κλεμμένα, όλα μας ανήκουν. Έχουν περάσει από τον κόσμο του κεφαλαίου και της εκμετάλλευσης στον κόσμο της αυτοοργάνωσης και του αγώνα. Συλλογικές κουζίνες, συναυλίες, προβολές, βιβλιοθήκες, πολιτικές εκδηλώσεις και συνελεύσεις, δομές αλληλεγγύης είναι μόνο λίγες από τις δραστηριότητες των καταλήψεων στο σήμερα. Οι καταλήψεις όμως έχουν επίσης σε μεγάλο βαθμό εξωτερικεύσει τη δράση τους. Αποτελούν αντιφασιστικά αναχώματα στην επέλαση της χρυσής αυγής και κομμάτι ενός ριζοσπαστικού κινήματος που κατεβαίνει στον δρόμο ενάντια στην υποτίμηση των ζωών μας, ενάντια σε κράτος και αφεντικά. Από τη στήριξη εργατικών αγώνων και απεργιών μέχρι την αλληλεγγύη στους πολιτικούς κρατούμενους οι καταλήψεις φάνηκαν από νωρίς ότι ενοχλούν και έπρεπε να χτυπηθούν.

Έτσι έχουμε φτάσει να μετράμε πάνω από έναν χρόνο από τότε που το κράτος ξεκίνησε τις κατασταλτικές επιχειρήσεις ενάντια σε κατειλημμένους χώρους σε όλη την Ελλάδα. Ο πρώτος κύκλος καταστολής ξεκίνησε πέρυσι το χειμώνα με την εκκένωση της Βίλας Αμαλίας, την εισβολή στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι της ΑΣΟΕΕ και της κατάσχεσης των μηχανημάτων εκπομπής του ραδιοσταθμού Ραδιοζώνες Ανατρεπτικής Έκφρασης-98Fm, την εκκένωση της Σκαραμαγκά και την εισβολή στη Λέλας Καραγιάννη. Μετά από μία χρονική παύση σειρά παίρνουν το καλοκαίρι καταλήψεις της περιφέρειας με πιο χαρακτηριστικές περιπτώσεις τις καταλήψεις Παράρτημα, Μαραγκοπούλειο και «στέκι ΤΕΙ» στην Πάτρα και Αντιβίωση στα Γιάννενα.

Έτσι η κατάληψη της πόλης, το Αυτόνομο Στέκι Ξάνθης (ΑΣΞ), μαζί με αλληλέγγυα άτομα και συλλογικότητες ξεκινάνε από τον Σεπτέμβρη μία εκστρατεία πολιτικής υπεράσπισης και ανοίγματος των καταλήψεων στην κοινωνία της Ξάνθης.

02/11: Ξάνθη, έξωση οικογένειας για χρέη. Αφού πρώτα τους ξεζούμισαν με τα δάνεια, ήδη από τις αρχές του νέου έτους μας το έκαναν ξεκάθαρο: ενιαίος φόρος ακινήτων και πλειστηριασμοί. «Ξέχνα την πρώτη κατοικία που χάνεις».

18/11: Κομοτηνή: Ξημερώματα Δευτέρας μια μέρα μετά την ολοκλήρωση του 9 ου αντιεξουσιαστικού φεστιβάλ και λίγες ώρες μετά την πορεία για τα 40 χρόνια από την εξέγερση του πολυτεχνείου, τοποθετείται από φασιστικά σκουλήκια αυτοσχέδιος εμπρηστικός μηχανισμός μικρής ισχύος έξω από τον ελεύθερο κοινωνικό χώρο Adelante, χωρίς να προκαλέσει σοβαρές υλικές ζημιές. Αυτό το συμβάν δεν αποτελεί ένα μεμονωμένο περιστατικό, είναι η 2η φορά που γίνεται επίθεση στο συγκεκριμένο χώρο. Αυτές οι ενέργειες εντάσσονται σε ένα γενικότερο κλίμα καταστολής με εκκενώσεις καταλήψεων και αυτοοργανωμένων χώρων που πραγματοποιεί το κράτος σε συνεργασία με τους φασίστες πιο έντονα το τελευταίο διάστημα. Ας μην ξεχνάμε, σε τοπικό επίπεδο τις επιθέσεις στον κοινωνικό χώρο Xanadu στην Ξάνθη, και στο αυτόνομο στέκι Καβάλας.

...στο στόχαστρο του κράτους καθε πτυχή του κοινωνικοταξικου αγώνα"

Σε αυτό το πλαίσιο πραγματοποιούνται μία σειρά δράσεων, με παρέμβαση στη κεντρική σκηνή των γιορτών παλιάς πόλης και σε τοπικά ραδιόφωνα, όπως και με μικροφωνικές, συναυλίες αλληλεγγύης, αφισοκολήσεις, μοιράσματα κειμένων κτλ. Σαν μία κορύφωση όλων των παραπάνω πραγματοποιείται την Πέμπτη 10/10 το απόγευμα ανοιχτή προπαγανδιστική πορεία στο κέντρο της πόλης ξεκινώντας από την κεντρική πλατεία. Το μπλοκ «αλληλέγγυοι-ες στις καταλήψεις και το αυτόνομο στέκι», στο οποίο συμμετείχε ο κύριος όγκος των διαδηλωτών, απαρτίζονταν από περίπου 150 άτομα. Με δικό της μπλοκ συμμετείχε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Το πλήθος, η διάρκεια και η ένταση αυτών των κρατικών επιθέσεων αποδεικνύει πως δεν πρόκειται για τυχαίες κινήσεις, πόσο μάλλον για μία ουδέτερη πολιτικά «αποκατάσταση της νομιμότητας», όπως θέλει να το παρουσιάζει ο Δένδιας, αλλά για μία κεντρική πολιτική επιλογή του κράτους με σκοπό να χτυπήσει τον αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο και τις δομές του, στο βαθμό που αποτελούν μέρος ενός ευρύτερου ριζοσπαστικού κοινωνικού-ταξικού κινήματος ενάντια σε φασίστες, κράτος και αφεντικά. Εντάσσεται στο ίδιο πλαίσιο με τις επιστρατεύσεις, την εκκένωση της ΕΡΤ, τις «παράνομες και καταχρηστικές» απεργίες, το ξύλο και τον χημικό πόλεμο στις πορείες. Γι αυτό και η επίθεση στις καταλήψεις είναι στην ουσία άλλη μία επίθεση σε όσους αγωνίζονται.

Δόγμα μηδενικής ανοχής ..τώρα και στην Ξάνθη

Και στην πορεία αλληλεγγύης στις καταλήψεις και σε αυτή της 17 Νοέμβρη (όπου συμμετείχε επίσης μπλοκ του ΑΣΞ) οι μπάτσοι θα έλεγε κανείς ότι επιδόθηκαν σε μία ιδιότυπη επίδειξη δύναμης. Ισχυρές δυνάμεις από ΜΑΤ, μηχανές και ασφαλίτες ακολουθούσαν την πορεία από πίσω και από παράλληλους δρόμους σε όλη της τη διάρκεια ενώ άλλοι φρουρούσαν τους φασίστες της Χρυσής Αυγής, έβγαζαν φωτογραφίες στοχοποιώντας πολιτικούς χώρους και προχώρησαν σε προσαγωγές διαδηλωτών μετά το τέλος της πορείας.

Στόχος αυτής της στάσης των μπάτσων δεν είναι απλά η «αποφυγή επεισοδίων» ή η προστασία της δημόσιας τάξης, αφού και στις δύο πορείες ήταν δεδομένος ο προπαγανδιστικός, μη συγκρουσιακός τους χαρακτήρας. Ήταν η τρομοκράτηση όλων αυτών που επιλέγουν να αντισταθούν στον ζόφο που τους επιβάλλεται, η εφαρμογή του δόγματος «νόμος και τάξη», η εμπέδωση της θεωρίας των δύο άκρων από την κοινωνία και η εμφάνιση του κράτους έκτακτης ανάγκης ως εγγυητή της ομαλότητας.

Μια από τις πολλές διμοιρίες γουρουνιών στην Ξάνθη επί της Δαγκλή. Πορεία αλληλεγγύης στις καταλήψεις 10/10/2013

Σε τοπικό επίπεδο ήρθε να μας θυμίσει ότι η κεντρική πολιτική του κράτους δεν αφορά μόνο την Αθήνα και τις μητροπόλεις αλλά απλώνεται και στις «φιλήσυχες και μικρές επαρχιακές πόλεις». Ήρθε να προστεθεί σε μία σειρά από γεγονότα όπως η ρατσιστική επιχείρηση σκούπα κατά των ρομά στο δροσερό, τα τάγματα δημοτόμπατσων και ΚΕΛΑΥΕ ενάντια σε μικροπωλητές, ο «τυχαίος» θάνατος στο στρατόπεδο συγκέντρωσης μεταναστών, η στοχοποίηση πολιτικών χώρων και καταλήψεων, η μέχρι πρότινος 24ωρη φύλαξη των γραφείων της Χρυσής Αυγής. Από όπου παρελαύνει η φτώχεια, οι αποκλεισμοί και η κανιβαλιστική στοχοποίηση κοινωνικών ομάδων ακολουθεί η κατασταλτική διαχείριση τους και η κατάπνιξη κάθε φωνής αντίστασης.

29/11, Αίγινα: ξενοδόχος σε αγγελία ζητάει εθελόντρια καμαριέρα. Η τζάμπα εργασία παίρνει όλο και περισσότερο σάρκα και οστά. Άσχετα που η είδηση σόκαρε -και καλά- τον τηλεοπτικό κόσμο, αυτό είναι το μέλλον που θέλουν τα αφεντικά για μας, απλά να μην βγαίνει με τον ίδιο χοντροκομμένο τρόπο.

6/12, Αθήνα: Το πλήρες αποτύπωμα του ολοκληρωτικού κράτους φάνηκε στις μαθητικές πορείες το πρωί στα Προπύλαια 5 χρόνια μετά τον θάνατο του Γρηγορόπουλου. Κάθε λογής μπάτσοι και ασφαλίτες αμολήθηκαν, και σε στρατιωτικά- θεαματικό στυλ περικύκλωσαν σε ασφυκτικό κλοιό τους μαθητές και τις μαθήτριες βρίζοντας, κάνοντας χειρονομίες, χτυπώντας εμποδίζοντας την επαφή των φωτογράφων, των καθηγητών, και των δικηγόρων με τα παιδιά*. Ωστόσο, ενώ έπεσαν χημικά, πολλοί μαθητές δεν δίστασαν να συγκρουστούν και να πετάξουν νεράντζια και άλλα αντικείμενα στους μπάτσους για να προασπίσουν την διαδήλωσή τους. Πριν την πορεία των μαθητών από το πρωί οι μπάτσοι έκαναν 55 προσαγωγές και 10 συλλήψεις, και το απόγευμα έγιναν 136 προσαγωγές εκ των οποίων οι 84 από αυτές στα Εξάρχεια καθώς και 7 συλλήψεις εκ των οποίων οι 3 από αυτές στα Εξάρχεια. Τόση δημοκρατία είχαμε να δούμε απ' την χούντα... *Για περισσότερες λεπτομέρειες πάνω στις χουντικές παρενθέσεις που κάνει το κράτος στα πλαίσια της καταστολής βλ. http://goo.gl/n3fgiV

Για την απεργία των διοικητικών υπαλλήλων του πανεπιστημίου αθηνών

Η αναδιάρθρωση του πανεπιστημίου, εμπεριείχε το τελευταίο διάστημα και τις απολύσεις των διοικητικών υπαλλήλων, με αποτέλεσμα να ξεκινήσουν κινητοποιήσεις και αλλεπάλληλες απεργίες από αρχές Σεπτεμβρίου με το πανεπιστήμιο να παραμένει κλειστό για περίπου 3 μήνες. Προφανώς τώρα που η ανάπτυξη της χώρας και η ομαλότητα της ''δημοκρατίας'' περνάει πάνω από τη δική μας υποτίμηση, πολύμηνες απεργίες δεν αποτελούν και την καλύτερη εικόνα για το κράτος και του προκαλούν ζαλάδα με αποτέλεσμα να πρέπει να φέρει τον αγώνα στα μέτρα του. Για να υπονομεύσει τον αγώνα ξεκίνησε να συκοφαντεί και να υποβαθμίζει την απεργία μεταθέτοντας το πρόβλημα από τις απολύσεις στο κλειστό πανεπιστήμιο, ώστε να φέρει τους απεργούς αντιμέτωπους με κομμάτι φοιτητών και τους γονείς τους. Είναι πάγια τακτική της εξουσίας εξάλλου να φέρνει σε σύγκρουση κοινωνικές ομάδες με τα ίδια πολλές φορές ταξικά συμφέροντα.

Φυσικά, όλη η καθεστωτική προπαγάνδα συμμετείχε στο θίασο για τη συκοφάντηση των απεργών. Έτσι ακούγαμε όλο το Νοέμβριο και ενώ οι απεργοί συνέχιζαν αποφασιστικά τον αγώνα, όλους τους super αναλυτές να μας ζαλίζουν: ''ναι κρίμα οι εργαζόμενοι που χάνουν τη δουλειά τους αλλά..... ΚΛΕΙΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ;'' ''άσε που δε δέχονται το διάλογο με το υπ. Παιδείας'' , ''οι φοιτητές δεν μπορούν να παρακολουθήσουν τις σπουδές τους'', ''άσε που επιβαρύνονται και οι τσέπες των γονιών τους'', ''οι ευρωπαίοι τι θα πουν για την κατάσταση;''

Το έδαφος στρώθηκε για να πραγματοποιηθούν απεργοσπαστικές κινήσεις. Ενώ η απεργία βρισκόταν στην 8η εβδομάδα φασιστοΔΑΠίτες συγκεντρώθηκαν έξω από το πανεπιστήμιο ''ως αγανακτισμένοι φοιτητές που παλεύουν για το δικαίωμα στην εκπαίδευση''.Παράλληλα, στάλθηκαν απεργοσπάστες ώστε να λειτουργήσουν το πανεπιστήμιο. Οι απεργοί κάνοντας το αυτονόητο, να περιφρουρήσουν τον αγώνα τους δηλ., τους απώθησαν. Το γεγονός μεταφράστηκε από τα μμε κάπως έτσι: ''απεργοί εμπόδισαν εργαζόμενους αφαιρώντας τους το δικαίωμα στην εργασία''.

Το πρόβλημα πήρε τις διαστάσεις που το κράτος και τα τσιράκια του ήθελαν. Όλες οι αιτίες του κλειστού πανεπιστημίου παραμερίστηκαν και όλο το ενδιαφέρον στα τηλεοπτικά πάνελ και στα έδρανα της βουλής επικεντρώθηκε στον τρόπο με τον όποιο θα άνοιγε το πανεπιστήμιο, πασχίζοντας όλοι να βρεθεί η ''λύση''. Φυσικά δεν πέρασε από κανενός το μυαλό -λέμε τώρα-ότι αυτή θα μπορούσε να είναι η επαναπρόσληψη (γιατί άραγε;) και φυσικά το κράτος και οι παπαγάλοι του χέστηκαν που οι φοιτητές χάνουν μαθήματα αφού είτε άνεργοι θα καταλήξουν οι περισσότεροι είτε με καμία ''βρωμοδουλειά''. Στόχος ήταν να προετοιμαστεί κατάλληλα το κλίμα ώστε να εφαρμοστεί όπως λέει και ο αγαπημένος μας Ν.Δένδιας η νομιμότητα με κάθε κόστος. Γι' αυτό μην ξαφνιαστεί κανείς αν καμιά 10ρια διμοιρίες εισβάλλουν τον επόμενο καιρό στα πανεπιστήμια για να καταστείλουν μια κινητοποίηση των διοικητικών και όχι μόνο.

ΥΓ: μέχρι τις 5/12 οι διοικητικοί υπάλληλοι του πανεπιστημίου Ιωαννίνων απεργούσαν ως ένδειξη αλληλεγγύης στους συναδέλφους τους στην Αθήνα.

«Να μην περάσει ο κανιβαλισμός...»

Την Κυριακή 01/12 πεθαίνει απο αναθυμιάσεις 13χρονη μετανάστρια απ'τη Σερβία στην προσπάθειά της να ζεσταθεί απο μαγκάλι, επειδή δεν είχε ηλεκτρικό ρεύμα στο σπίτι όπου έμενε με την 54χρονη άνεργη μητέρα της στην Ξηροκρήνη Θεσσαλονίκης. Σε μια περίοδο που ολοένα και περισσότερος κόσμος οδηγείται στην εξαθλίωση αδυνατώντας να ικανοποιήσει τις βασικές του ανάγκες, τέτοια περιστατικά γίνονται πιο συχνά στα αυτιά μιας κοινωνίας που κοντεύει να τα συνηθίσει μέσα στην απάθεια και την ολομέτωπη επίθεση που δέχεται. Όμως το όλο ζήτημα δεν τελειώνει εδώ, μιας και αμέσως μετά η μητέρα συλλαμβάνεται απ'τα μισάνθρωπα καθάρματα του κράτους με την κατηγορία του φόνου απο αμέλεια για να αφεθεί την επόμενη μέρα το πρωί και να οδηγηθεί στην υποδιεύθυνση αλλοδαπών της ασφάλειας θεσ/νίκης, καθώς της βρήκαν «πρόβλημα με την παραμονή της στη χώρα» και της δώσαν περιθώρια 30 ημέρες για να φύγει απ'την Ελλάδα. Όλη αυτή η στάση και η στοχοποίηση είναι αποτύπωμα της πραγματικής μεταχείρισης των οικονομικά ασθενέστερων στρωμάτων εκ μέρους του κράτους που αποποιείται κάθε δική του ευθύνη και δεν κρύβει καθόλου το φασιστικό του πρόσωπο. Όποιος δεν μπορεί να ανταπεξέλθει στις συνθήκες* οδηγείται στη βίαιη περιθωριοποίηση, και σε περίπτωση που αυτό συνδυάζεται με την ήδη παρανομοποιημένη του υπόσταση ως μετανάστης/-τρια, δεν δικαιούται καμία προάσπιση υλική/νομική, ή οποιαδήποτε διεκδίκηση για αποκατάσταση. Έτσι, το κράτος χρησιμοποιεί ένα επιπλέον πάτημα για την απέλασή του. Όσο περνάει ο καιρός αυτό το περιθώριο μεγαλώνει και αυτοί που περισσεύουμε για το κράτος και τα αφεντικά που προασπίζει αυτό γινόμαστε όλο και πιο πολλοί.

** στη συγκεκριμένη περίπτωση η άνεργη οικογένεια με τις τιμές πετρελαίου και ρεύματος της ΔΕΗ να'ναι απροσέγγιστες για τα δεδομένα της*

22/12: διαγραφή Β. Πολύδωρα: από καιρό φλέρταρε ο Βύρων με τη διαγραφή του από τη ΝΔ.. Τώρα που η χρυσή αυγή προσπαθεί να διώξει τη ρετσινιά του ναζισμού ο δρόμος έχει ανοίξει για να βρει και αυτός ο φασίστας το σπίτι του.

22/12: Της μόδας φαίνεται να έχουν γίνει οι απαγορεύσεις συγκεντρώσεων, με πιο πρόσφατα παραδείγματα αυτό της Καβάλας στις 27/09 και αυτό της Θεσσαλονίκης στις 22/12, με σκοπό το σπάσιμο των διαδηλώσεων του ανταγωνιστικού κινήματος. Σαν κάτι να μας θυμίζει όμως αυτή η πρακτική. Μερικές χουντικές παρενθέσεις από το και καλά δημοκρατικό μας κράτος.

27/12: Μύκονος : υποψήφιος δήμαρχος μαζί με το ψηφοδέλτιο δίνει κουπόνι με το οποίο οι ψηφοφόροι μπορούν να αγοράσουν ,από συγκεκριμένο κρεοπωλείο, κάποιας αξίας κρέας . Πέρα από το ότι πρόκειται για κραυγαλέα ψηφοθηρική τεχνική που θυμίζει σίγουρα τα ''πολύ πολύ παλιά χρόνια'', είναι γενικά τακτική των εκμεταλλευτών μας να επιδίδονται σε κινήσεις φιλανθρωπίας (βλ. ΣΚΑΙ, εκκλησία, Χ.Α., ο μαφιόζικος όμιλος Βαρδινογιάννη κ.α.). Να μας δίνουν ψίχουλα και να ήμαστε ευχαριστημένοι, θέλουν να νομίζουμε ότι τους έχουμε ανάγκη για να ζήσουμε και σίγουρα προτιμάνε την παλάμη απλωμένη, από την υψωμένη γροθιά.

Εικόνα αριστερά: Κινητοποίηση διοικητικών υπαλλήλων και αλληλέγγυων στο πανεπιστήμιο Αθηνών.

CONSUME!
CELEBRITY

SENSATIONALISM
SCANDAL!
SEX TAPES!

Τα κράτη δολοφονούν μαζικά μετανάστες...

Στις θάλασσες της Μεσογείου φαίνεται η πραγματική βρώμικη δουλειά των ευρωπαϊκών κρατών. Το παράδειγμα της Λαμπεντούζα στη Σικελία τον περασμένο Οκτώβρη όπου πνίγηκαν σχεδόν 300 μετανάστες και πάνω απο 100 αγνοούνται, δεν είναι ούτε μεμονωμένο, ούτε και τόσο μακρινό, μιας και στην Ελλάδα οι θάλασσες ξεβράζουν πτώματα συνεχώς, με πρόσφατο γεγονός στη Λευκάδα όπου πνίγηκαν 12 μετανάστες στην προσπάθειά τους να προσεγγίσουν τις ακτές, όπως και στο Φαραμακονήσι που πνίγηκαν αυτόν τον Γενάρη 14 μετανάστες. Μάλιστα, σύμφωνα με τις πρώτες μαρτυρίες οι δολοφόνοι του λιμενικού έβαλαν το χεράκι τους. Εν συνεχεία, απ' την πλευρά της κρατικής διαχείρισης και εντός συνόρων βλέπουμε να γίνονται πράγματα που τα παρουσιάζουν κράτος και media αλλιώς, και εμάς μας βρωμάνε. Δεν είναι καθόλου τυχαία τα περιστατικά των ξυλοδαρμών μεταναστών στα αστυνομικά τμήματα* που αρχίζουν να γίνονται πιο συχνά. Στις 18/11 ενας 46 χρονος απ'το Μπαγκλαντές πέθανε μέσα στο Α.Τ. του Αγίου Παντελεήμονα, με τους μπάτσους να γράφουν στην ανακοίνωσή τους ότι "ξαφνικά έχασε τις αισθήσεις του" αφήνοντας να εννοηθεί παράλληλα ότι υπεύθυνος είναι ένας άλλος μετανάστης απ'το Πακιστάν, που είχε επιχειρήσει να ληστέψει το ψιλικατζίδικο του πρώτου. Στην αστυνομική διεύθυνση Βόλου πέθανε επίσης 52χρονος Σύριος μετανάστης ενώ βρίσκονταν στον χώρο αναμονής υπο ακαθόριστες και άγνωστες συνθήκες καθώς και εκεί "ένιωσε αδιαθεσία και κατέρρευσε" σύμφωνα με τον τοπικό τύπο. Οι εξηγήσεις των μπάτσων και στις 2 περιπτώσεις είναι αόριστες και το κράτος αφού δολοφονεί, επιχειρεί να αποποιηθεί την οποιαδήποτε ευθύνη απέναντι σ'αυτά τα συμβάντα, προσπαθώντας να τα παρουσιάσει ως λογικό αποτέλεσμα "ατυχημάτων" ή "ξεκαθαρίσματος λογαριασμών" μεταξύ μεταναστών.

Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης απ'την άλλη, δεν είναι ούτε «χώροι φιλοξενίας» μεταναστών, ούτε κάποιο ξενοδοχείο ή μέρος αναψυχής όπως προσπαθεί να μας πείσει η γλώσσα της εξουσίας εκφρασμένη μέσα απ'τα ΜΜΕ και απο δηλώσεις κυβερνητικών στελεχών. Είναι ένα μέρος απ'τα κολαστήρια της δημοκρατίας, όπου επικρατεί ο εγκλεισμός (και βάσει αυτού, το θέμα δεν είναι απλά και μόνο καλύτερες συνθήκες εγκλεισμού που διεκδικεί ένα κομμάτι της αριστεράς, αλλά πολύ βαθύτερο), η έλλειψη δυνατότητας επικοινωνίας με τους δικούς τους ανθρώπους, έλλειψη ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και στοιχειωδών υποδομών υγιεινής, καψόνια, ξύλο κ.α. Στις 04/11/13 πέθανε ο Αφγανός πρόσφυγας Νεζάμ Χακιμί που κρατούνταν επί 4 μήνες στο στρατόπεδο συγκέντρωσης Κορίνθου επειδή δεν του παρεχόταν η στοιχειώδης θεραπεία για τον καρκίνο που είχε. Ανάλογα, στην Ξάνθη, τα τοπικά μέσα προσπάθησαν να αποδώσουν το θάνατο ενός μετανάστη απ'το Πακιστάν στο στρατόπεδο συγκέντρωσης σε «ατύχημα» που απλά συνέβη επειδή έπεσε απ'το κρεβάτι του αρχικά, και παράλληλα δημοσιεύθηκε ότι είχε και πνευμονικό οίδημα. Γνωρίζουμε πολύ καλά, πως όλα αυτά δεν "έτυχαν" απλά, αλλά ότι η πραγματικότητα στο στρατόπεδο μεταναστών της Ξάνθης είναι ανάλογα σκληρή.

*Κι επειδή στο "ευρωπαϊκό φρούριο" τίποτα δεν είναι μεμονωμένο όσον αφορά το φασισμό του κράτους, ανάλογου τύπου τραμπουκισμοί και στοχοποίηση μεταναστών προέρχεται και απ'τα μπατσόσκυλα άλλων κρατών, όπως ας πούμε στην Κύπρο στο εν λόγω βίντεο: http://goo.gl/18xo1x

Μεταναστεύοντας σ'έναν πλανήτη γεμάτο σύνορα, να κουβαλάς τη συνείδηση ότι όπου κι αν βρίσκεσαι η εκμετάλλευση απλά αλλάζει πρόσωπα

27/12:,"Φύλαξη των συνόρων δεν μπορεί να υφίσταται εάν δεν υπάρχουν απώλειες. Και για να γίνω κατανοητός, εάν δεν υπάρχουν νεκροί, η φύλαξη των συνόρων θέλει νεκρούς», τάδε έφη Θ. Πλέυρης (βουλευτής της Ν.Δ.). Με τέτοιες δηλώσεις τι να την κάνεις την Χ.Α.? Άλλωστε τα νόμιμα πογκρόμ κατά των μεταναστών, Ξένιος Δίας, καλά κρατούν. Το παραπάνω έρχεται απλά να συμπληρώσει τη δήλωση του αρχηγού της ΕΛ.ΑΣ., «Πρέπει να τους κάνουμε το βίο αβίωτο», στις 20/12. Κατά τα άλλα τα Μ.Μ.Ε. προσπαθούν να μας πείσουν ότι οι τραμπουκισμοί και οι φόνοι των μεταναστών, στα σύνορα και όχι μόνο, είναι μεμονωμένα περιστατικά.

1/1: φυλακές Κορυδαλλού: όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος πάνω από 1000 άτομα να συγκεντρώθηκαν το βράδυ της παραμονής πρωτοχρονιάς στις φυλακές Κορυδαλλού (αντρικές και γυναικείες) για να δείξουν την αλληλεγγύη τους σε πολιτικούς κρατούμενους και μη. Συνθήματα, καπνογόνα και πάθος όπως κάθε φορά. Οι μπάτσοι επιτέθηκαν στους αλληλέγγυους δείχνοντας ότι θέλουν να ''σπάσουν'' άλλη μία δομή του αναρχικού χώρο η οποία είναι καθιερωμένη πολλά χρόνια τώρα. Τα ΜΜΕ για να δικαιολογήσουν τα γουρούνια μετέδωσαν στα δελτία τους ότι οι συγκεντρωμένοι θέλησαν να επιτεθούν στα κελιά των χρυσαυγιτών με βεγγαλικά και πυρσούς. Εμείς πάλι αναρωτιόμαστε τι ζημιά μπορούν να προκαλέσουν στο τσιμέντο της φυλακής οι πυρσοί και τα βεγγαλικά....
http://goo.gl/GeSl9d

Το πάθος για τη λευτεριά είναι δυνατότερο απ'ολα τα κελιά

Στις 11/11 ο φυλακισμένος αγωνιστής Σπύρος Στρατούλης ξεκινάει απεργία πείνας με αίτημα την επαναχωρήγηση των αδειών εξόδου που λάμβανε τα τελευταία 2 χρόνια και ενώ μετράει ήδη 22 χρόνια φυλακή. Η διακοπή των αδειών έγινε με βάση τη δίωξη του Στρατούλη με βάση κατασκευασμένες κατηγορίες για μια δήθεν εγκληματική οργάνωση με όνομα «στέκια θεσσαλονίκης», για την οποία όμως δεν του είχε επιβληθεί καν προφυλάκιση. Η υπόθεση αυτή που βασίζεται μόνο σε κάποια τηλεφωνήματα είναι ένα ακόμα τρικ της αντιτρομοκρατικής για να χτυπήσει τον αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο ποινοκοποιώντας φιλικές και συντροφικές σχέσεις.

Ο Σ. Στρατούλης όλα αυτά τα χρόνια στη φυλακή στάθηκε με αξιοπρέπεια και σθένος ενάντια σε ανθρωποφύλακες και στο ανθρωποφάγο σύστημα των φυλακών. Τα δεκάδες υπογεγραμμένα κείμενα αλληλεγγύης, οι καταγγελίες για τις συνθήκες των φυλακών, οι εξεγέρσεις, οι απεργίες πείνας και οι αποχές συσσιτίων είναι ενδεικτικά κάποιοι αγώνες από ένα μακρύ κατάλογο. Και όλα αυτά με πολύ μεγάλο κόστος και αντιμετωπίζοντας την εκδικητικότητα των «σωφρονιστικών» μηχανισμών. Έτσι και στο σήμερα η επιλογή της απεργίας πείνας δεν υποδηλώνει παραίτηση ή προσπάθεια θυματοποίησης του, αλλά αντίθετα συνέχιση και όξυνση του αγώνα για αξιοπρέπεια και ελευθερία, αυτή τη φορά μάλιστα με μέσο το ίδιο του το σώμα.

Σε ένδειξη αλληλεγγύης στον αγώνα που δίνει ο Στρατούλης ξεκινάνε απεργία πείνας μέσα από τις φυλακές ο αναρχικός Ράμι Συριανός από 21/11, και από 25/11 οι Εργιόν Μουσταφά και Μιχάλης Ραμαδάνογλου. Επιπλέον πολλοί ακόμα κρατούμενοι προχωρούν σε αποχές συσσιτίων.

Κατά τη διάρκεια της απεργίας πείνας ο Σ.Στρατούλης μεταφέρθηκε αρκετές φορές στο πανεπιστημιακό νοσοκομείο λάρισας, όπου έγινε αντικείμενο μίας εξευτελιστικής, βάρβαρης και σε κάθε περίπτωση αντιδεοντολογικής μεταχείρισης από γιατρούς, που συνεργάζονταν εξόφθαλμα με τους μπάτσους. Συγκεκριμένα δεν εξηγούσαν στον απεργό πείνας τί κάνουν, επέτρεψαν στην αστυνομία να παραβρίσκεται κατά τη διάρκεια της εξέτασής του, τον πίεζαν να εγχειριστεί ενώ δεν ήθελε, τον ανάγκασαν να υποβληθεί σε εξετάσεις (γαστροσκόπηση, καρδιογράφημα) και μάλιστα φορώντας χειροπέδες, απαγόρευαν να τον δει ο προσωπικός του γιατρός και γενικά τον αντιμετώπισαν ως ένα συνηθισμένο ασθενή και όχι ως απεργό πείνας. Τέλος ο γιατρός του αναφέρει ότι του πήγαιναν φαγητό δυο φορές την ημέρα στο δωμάτιο και ότι οι φρουροί έτρωγαν επιδεικτικά έξω από το δωμάτιό του. Είναι γνωστό πως κάτι τέτοιο για έναν άνθρωπο που βρίσκεται σε πολυήμερη απεργία πείνας συνιστά καθαρό βασανιστήριο.

Παρόλη την επιστράτευση κάθε κατασταλτικού εργαλείου από την πλευρά του κράτους ο Σ. Στρατούλης έμελε να βγει νικητής από αυτή τη μάχη. Στις 10 Γενάρη το Συμβούλιο πλημμελειοδικών Θεσσαλονίκης εκδίδει την απόφαση για την υπόθεση του και ο ίδιος μετά από 61 μέρες και αφού είχε χάσει 17 Kgr σωματικού βάρους, σταματάει την απεργία. Το αποτέλεσμα που ανακοινώνεται θα τον απαλλάξει από τις κατηγορίες κακουργηματικού χαρακτήρα για την υπόθεση «Στέκια Θεσσαλονίκης» (όπως και τους υπόλοιπους κατηγορούμενους για την ίδια υπόθεση) και θα επιτρέψει έτσι την επαναχορήγηση των αδειών του.

Ο αγώνας και η δικαίωση του Σ. Στρατούλη αποτελεί έναν αγώνα πρότυπο που έδειξε στην πράξη ότι η αποφασιστικότητα και η ανυποχώρητη στάση του κρατούμενου σε συνδυασμό με την ύπαρξη ενός μαχητικού κινήματος αλληλεγγύης μπορεί να κάμψει τις κατασταλτικές μεθοδεύσεις του κράτους και να υπερασπιστεί σημαντικά κεκτημένα όπως ο θεσμός των αδειών. Η φυλακή για εμάς είναι ένα από τα πιο σκληρά κατασταλτικά όπλα του κράτους.

Εξυπηρετεί την διαχείριση κυρίως των πιο υποτιμημένων κοινωνικών κομματιών και την εκδικητικότητα ενάντια στους πολιτικούς αντιπάλους του καθεστώτος. Γι αυτό και σήμερα είναι επιτακτική η αλληλεγγύη και η σύνδεση των αγώνων μέσα και έξω από τα τείχη.

Λίγα λόγια για την υπόθεση του Τάσου Θεοφίλου

Τον Αύγουστο του 2012 πραγματοποιείται ένοπλη ληστεία στην Νάουσα της Πάρου κατά τη διάρκεια της οποίας τραυματίζεται θανάσιμα ένας 53χρονος οδηγός ταξί, που επιχείρησε να αποτρέψει τη ληστεία.

Για άγνωστο λόγο η υπόθεση της ληστείας ανατίθεται στην αντιτρομοκρατική υπηρεσία η οποία λίγες μέρες αργότερα συλλαμβάνει τον αναρχικό κομμουνιστή Τάσο Θεοφίλου. Αντιμετωπίζει επιπλέον την κατηγορία συμμετοχής του σε τρομοκρατική οργάνωση (ΣΠΦ). Βασισμένοι σε ένα σαθρό κατηγορητήριο ο άνθρωπος αυτός βρίσκεται ακόμα αιχμάλωτος στα χέρια του κράτους. Μια δίκη με εμφανή χαρακτηριστικά πολιτικής σκοπιμότητας και δικονομικής αυθαιρεσίας, με στοιχεία από ανεπαρκή έως κατασκευασμένα και γεγονότα παραμορφωμένα στην προκρούστεια κλίνη της αντιτρομοκρατικής και των ειδικών ανακριτών. Μια υπόθεση που αναδεικνύει την ενορχηστρωμένη από τα μίντια αστυνομικό- δικαστική διαχείριση των αποκλεισμένων και των αντιστεκόμενων. Είναι ένα πολιτικό πείραμα, καθώς συνδυάζεται ο από μηχανής Θεός της αστυνομικής καταστολής, το επιστημονικοφανές DNA, με το πασπαρτού της δικαστικής καταστολής άρθρο 187Α , τον λεγόμενο τρομονόμο. Στις 11/12/13 ξεκίνησε η δίκη του. Από την τέταρτη κιόλας συνεδρίαση του Γ' Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, η σκευωρία σε βάρος του Τάσου Θεοφίλου κατέρρευσε σαν χάρτινος πύργος. Και κατέρρευσε με τις καταθέσεις των στελεχών της Αντιτρομοκρατικής, με πρώτον και καλύτερο τον εμπνευστή της, τον τμηματάρχη της κακόφημης αυτής υπηρεσίας και ενορχηστρωτή (και) αυτής της σκευωρίας, Ε. Χαρδαλιά, που μας άφησε όλους άφωνους με τη δήλωσή του: «Μπορεί να μην ήταν ο άνθρωπος στη ληστεία»!

Πρέπει εδώ να υπενθυμίζουμε ότι όλο το κατηγορητήριο στηρίχτηκε αποκλειστικά στον δήθεν εντοπισμό DNA του Θεοφίλου σε καπέλο που έπεσε κατά τη διάρκεια της συμπλοκής, αφού κανείς από τους πελάτες ή τους υπαλλήλους της τράπεζας τον αναγνώρισε. Όμως και αυτό το «στοιχείο» αποδείχθηκε σαθρό και κατασκευασμένο. Αρχικά έχουμε την μαρτυρία δύο βιολόγων, χημικών που απέδειξαν εμπεριστατωμένα ότι η έκθεση DNA της αντιτρομοκρατικής είναι ουσιαστικά για πέταμα. Αυτό αποτυπώνεται και στα λόγια της πρόεδρο προς την μάρτυρα: «Γι' αυτό ήρθατε εσείς εδώ και μας φωτίσατε. Ότι είναι ενδεχόμενο να μην το έχει φορέσει (σ.σ. το καπέλο ο Θεοφίλου)». Τέλος παρουσιάστηκαν φωτογραφίες από τον τόπο του εγκλήματος, οι οποίες δείχνουν ότι δεν υπήρξε ποτέ κάποιο καπέλο στο σημείο.

Παρόλη την ολοκληρωτική κατάρρευση του κατηγορητηρίου η εισαγγελέας λειτουργώντας σαν σε διατεταγμένη πολιτική υπηρεσία πρότεινε την ενοχή του Θεοφίλου. Ένα από τα «επιχειρήματα» ήταν πως επειδή όταν τον συνέλαβαν κουβαλούσε μία τσάντα που έγραφε «Πάρος» αυτό σημαίνει και ότι ήταν εκεί(!!!).

Η υπόθεση Θεοφίλου είναι ένα ακόμα δείγμα της βιομηχανίας στοχοποίησης και παραγωγής ενόχων που έχει στηθεί με την επιστημονικοφανή μέθοδο του DNA, τον τρομονόμο και τον μεταγενέστερο κουκουλονόμο, τα «ανώνυμα τηλεφωνήματα», τις μαζικές εφόδους σε σπίτια, τις φυλακές υψίστης ασφαλείας, τους δικαστικούς μηχανισμούς σαν μακρύ χέρι της αντιτρομοκρατικής. Και αυτά είναι μόνο ένα κομμάτι από ότι έχει να επιδείξει το σημερινό κράτος εκτάκτου ανάγκης.

μια θεωρία βγαλμένη απ'το οπλοστάσιο της κρατικήςπροπαγάνδας

Έχουν περάσει σχεδόν πέντε μήνες από τότε που η πολιτική δολοφονία του Παύλου Φύσσα από χέρια φασιστών δολοφόνων, σόκαρε την κοινωνία με αποτέλεσμα ένα τμήμα της να βρίσκεται στα πρόθυρα ξεσηκωμού. Η δολοφονία, παρά τις αρχικές προσπάθειες να πλασαριστεί ως προσωπική αντιπαράθεση, ξεσκεπάζει τελικά μόνο ένα μικρό κομμάτι από το μακρύ κατάλογο επιθέσεων των νεοναζί σε μετανάστες, αντιφασίστες και όποιον δεν ταιριάζει με τα γούστα τους. Η συνεργασία τους με τους μπάτσους και τους αξιωματικούς φάνηκε να 'συγκλόνισε' όλο τον τηλεοπτικό και πολιτικό κόσμο. Με τα Μ.Μ.Ε να παίζουν για ακόμα μια φορά το ρόλο τους ως φερέφωνα ιδεολογικής προπαγάνδας υπηρετώντας τα συμφέροντα του κράτους, οι παραπάνω σχέσεις παρουσιάζονται ως μεμονωμένα δείγματα διαφθοράς, αποκρύπτοντας έτσι την πραγματική σχέση κράτους -παρακράτους.

Ο χειρισμός του κράτους, μετά τη δολοφονία του Φύσσα, έρχεται να επιβεβαιώσει την ετοιμότητά του όσον αφορά τον κατασταλτικό του ρόλο. Αρχικά αφού φαίνεται να αποδίδει δικαιοσύνη με τη σύλληψη του δολοφόνου Ρουπακιά, 'θυμάται' το πρόβλημα του νεοναζισμού καταδικάζοντας την εγκληματική δράση της χ.α., φυλακίζοντας τον αρχηγό της και κάνα δύο ακόμα βουλευτές (τώρα τελευταία άλλους τρείς), επιτρέποντας παρόλα αυτά στην υπόλοιπη οργάνωση να συνεχίσει την δράση της ενδεχομένως με νέους πολιτικούς όρους, ενώ ταυτόχρονα ξεσκεπάζει και καλά ένστολους με τους οποίους είχαν επαφές οι χρυσαυγίτες. Ποιος δεν ήξερε άλλωστε ή δεν ψυλλιαζόταν τη σχέση των ναζί με τα σώματα ασφαλείας; Να θυμηθούμε μόνο τη συνέντευξη του βουλευτή Παναγιώταρου στο BBC όταν είχε δηλώσει ότι το 60% των αστυνομικών μας ψηφίζει και μας στηρίζει. Ωστόσο, η καταδίκη της εγκληματικής δράσης της χ.α. περιορίστηκε στην ανάδειξη του φιλοναζισμού της συμμορίας και στο ότι πολλοί από τους φασίστες είχαν σχέσεις με όπλα. Θέλουμε να πούμε δηλαδή ότι οι πραγματικές παράνομες business που έκανε η χ.α. όπως μπραβιλίκια, εμπόριο όπλων, και πολλά άλλα «βρώμικα», δεν αποκαλύφθηκαν ποτέ. Εν πάση περιπτώσει, το κράτος κατάφερε και μέσω της προπαγάνδας του να εδραιωθεί ως «καλός αντιφασίστας» και εγγυητής της δημοκρατίας. Με αυτόν τον τρόπο, όχι μόνο κατορθώνει να αποτρέψει την πιθανότητα εξέγερσης με αφορμή τη δολοφονία του Φύσσα, αλλά συνεχίζει τις φασιστικές πρακτικές (π.χ. σκούπες μεταναστών, σπάσιμο απεργιών, στρατόπεδα συγκέντρωσης) χωρίς τον κίνδυνο να χαρακτηριστεί το ίδιο ναζιστικό/ φασιστικό.

Ξένιος Δίας, τα γάντια και οι μάσκες των μπάτσων είναι απλά ένα ακόμα στοιχείο που δημιουργεί ψεύτικες εντυπώσεις με σκοπό να ενισχύσει τη χυδαιολογία των Μ.Μ.Ε. περί υγειονομικής βόμβας στο κέντρο της Αθήνας. Μια ρητορεία που προσπαθεί να δικαιολογήσει τα στρατόπεδα συγκέντρωσης στις συνειδήσεις των πολιτών.

Δρώντας έτσι άμεσα και γρήγορα, «συμμαζεύοντας» τους ναζί, επαναφέρει προμελετημένα την υπόθεση της marfin, με τον τηλεοπτικό χρόνο που αφιερώνεται στη χ. α. να τελειώνει μαζί με την ποινική διευθέτηση του ζητήματος. Με αυτόν τον τρόπο βγάζει από το σεντούκι της τη θεωρία των «δύο άκρων», βάσει της οποίας επιχειρεί να εξομοιώσει την εγκληματική παρακρατική δράση της χ. α. με όσους και όσες αντιστέκονται έμπρακτα στη λεηλασία των ζωών τους από τους εκμεταλλευτές τους. Το κράτος προσπαθεί να κρατήσει την εξουσία του, υποδυόμενο αυτή τη φορά το ρόλο του εγγυητή της έννομης τάξης και της κοινωνικής ειρήνης, κάτω από ένα «δημοκρατικό» μανδύα. Δε διστάζει να εξισώσει το κίνημα στις Σκουριές, τους ταξικούς αγώνες (απεργιακές κινητοποιήσεις, εργατικές διαδηλώσεις) με τους μαχαιροβγάλτες με τα μαύρα που δρούσαν σε συνεργασία με τους μπάτσους. Αυτός είναι ένας τρόπος μιας ξεκάθαρης πολιτικής υποταγής στη νομιμότητα, τα πλαίσια της οποίας ορίζονται από το κράτος, το δήθεν εκφραστή του γενικού συμφέροντος.

Ταυτόχρονα αυτή η εξίσωση της βίας «απ' όπου και αν προέρχεται», δεν είναι απλά μια χοντροκομμένη θεωρία. Αυτή η χυδαία χοντροκοπιά είναι ο ορισμός της βίας από τη σκοπιά του κράτους: βία είναι ανεξάρτητα από πράξεις, μέσα και σκοπούς, ό,τι είναι εκτός νομιμότητας, κάθε πράξη ή λόγος που στρέφεται ακόμα και συμβολικά εναντίον στους νόμους του. Μια νομιμότητα που ορίζεται αυτό-αναφορικά από το κράτος και επιβάλλεται με τη βία. Βία είναι για το κράτος λοιπόν η εξέγερση στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Αμυγδαλέζας και όχι το ίδιο το στρατόπεδο συγκέντρωσης. Βία αποτελούν γι' αυτό οι απεργίες και άρα χρήζουν άμεσης καταστολής (βλέπε εκπαιδευτικούς, μετρό, διοικητικούς, ερτ) και όχι οι μαζικές απολύσεις. Βία θεωρούνται για το κράτος οι μαθητικές καταλήψεις. Όσο η βία καταδικάζεται, λοιπόν, τόσο το μονοπώλιο της βίας από το κράτος επιβεβαιώνεται. Άρα, μιλάμε για μια θεωρία όχι δύο άκρων, αλλά για μια θεωρία πολέμου ανάμεσα στον καπιταλισμό και σε αυτούς που μάχονται και δυσχεραίνουν το έργο των αφεντικών.

Προτάσσεται επίσης το δόγμα «δημοκρατία και πυγμή» επιχειρώντας να διατηρηθεί η καθεστωτική σταθερότητα παρουσιάζοντας την κοινοβουλευτική δημοκρατία ως το ιδανικό πολίτευμα, στο οποίο κυριαρχούν η τάξη, η ασφάλεια του πολίτη και η κοινωνική ειρήνη, και τους εαυτούς τους ως εγγυητές του. Δε θα μπορούσαμε να μην αναφέρουμε τη γελοιότητα που ενέχει το γεγονός ότι και κάποια κομμάτια της αριστεράς δείχνουν να βρίσκονται

Μπάτσοι και ναζί "χαλαροί" στην πορεία. Για του λόγου το αληθές, τα κοντάρια με την ελληνική σημαία.

πίσω από κοινά μέτωπα κατά της βίας που διαλαλεί η κυβέρνηση και που εκβιαστικά βάζει με το θεώρημα των «δύο άκρων».
Τα «Μ.Μ.Ε.», καλά εκπαιδευμένα, ήρθαν να προσθέσουν και αυτά το λιθαράκι τους, δημιουργώντας ένα κλίμα πολέμου με πρωταγωνιστές τα δύο «άκρα». Καταφέρνουν έτσι να αποπροσανατολίσουν, παρουσιάζοντας τον κοινωνικο-ταξικό πόλεμο και τον αντιφασιστικό αγώνα ως κάτι ξέχωρο από την κοινωνία, που αναλώνεται μόνο σε ξεκαθάρισμα λογαριασμών με τους φασίστες. Σκοπός αυτής της ρητορείας είναι να συνταχθεί η κοινή γνώμη με την πολιτική που ασκεί η κυβέρνηση.
Έτσι, απ' τη μια έχουμε τα αφεντικά, τους εξουσιαστές και τα τσιράκια τους -φασίστες, εθνικιστές, ρατσιστές, σεξιστές και κάθε λογής κομπλεξικών ανθρωποειδών, που δε διστάζουν να εκμεταλλευτούν, να δολοφονήσουν και να καταστρέψουν τα πάντα γύρω τους για προσωπική φιλοδοξία και εξασφάλιση, και απ' την άλλη είναι εκείνοι που αγωνίζονται για αξιοπρέπεια, εκείνοι που μάχονται για έναν κόσμο ελευθερίας, ισότητας και αλληλεγγύης απαλλαγμένο από την καπιταλιστική βαρβαρότητα και ό,τι αυτή συνεπάγεται.

"Δεν πολεμάμε το φασισμό μαζί με την κυβέρνηση, αλλά σε πείσμα της κυβέρνησης. Ξέρουμε ότι καμία κυβέρνηση δεν επιθυμεί πραγματικά τη συντριβή του φασισμού, γιατί η αστική τάξη είναι αναγκασμένη να προσφεύγει σε αυτόν, κάθε φορά που βλέπει την εξουσία να της γλιστρά από τα χεριά"
Μπουεναβεντούρα Ντουρρούτι

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΥΤΕ ΝΟΜΙΜΟΙ ΟΥΤΕ ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ, ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟΙ

Ανατροπή, 15-10-2013

Σχετικά με την κατάληψη Ρότε Φλόρα και τα γεγονότα στο Αμβούργο...

Τον περασμένο Δεκέμβρη (21/12) το γερμανικό κράτος χτύπησε άγρια την διαδήλωση που έγινε στο Αμβούργο με καλέσματα των καταληψιών για αλληλεγγύη στην κατάληψη Rote Flora, της πρωτοβουλίας «δικαίωμα στην πόλη» ενάντια στις εξώσεις, και της πρωτοβουλίας για το δικαίωμα ασύλου των προσφύγων. Η Rote Flora είναι κοινωνικός χώρος απ'το 1989 με έντονη κινηματική παρουσία στους δρόμους, και αγώνες στο πλευρό των μεταναστών. Η δράση των ανθρώπων που στηρίζουν το εγχείρημα ενοχλούσε για χρόνια τα ντόπια αφεντικά που επιδίωκαν μηνύσεις και στοχοποιούσαν κόσμο στους μπάτσους, επειδή θέλαν να κλείσει η κατάληψη και να προχωρήσουν οι εμπορικοί τους σχεδιασμοί αξιοποίησης του μέρους στην περιοχή.

Έτσι το κράτος επιτελώντας τον ρόλο του διαμεσολαβητή των συμφερόντων της τοπικής ελίτ, άρχισε να επιτείθεται στον χώρο. Αρχικά 300 πρόσφυγες απο Συρία και Αίγυπτο απομακρύνθηκαν απο κτίρια όπου τους κάναν πρώτα έξωση και έπειτα τους απέλασαν. Τη μέρα της διαδήλωσης γίναν εκτεταμένες συγκρούσεις με τον κόσμο αποφασισμένο να σταθεί αλληλέγγυος στο πλευρό των καταληψιών. Πάνω απο 8000 διαδηλωτές, κατα βάση αναρχικοί και αριστεροί, συγκρούστηκαν με τα σκυλιά του κράτους με αποτέλεσμα 600 τραυματισμούς, 150 συλλήψεις, και περίπου 100 μπάτσους χτυπημένους. Ανάμεσα σ'άλλα χτυπήθηκαν καπιταλιστικοί στόχοι όπως μεγαλομάγαζα τύπου Vodafone, McDonalds κ.α. Επίσης, απ'την μπάντα του κράτους ορίστηκαν στην πόλη του Αμβούργου η φασιστικής έμπνευσης ειδικές "ζώνες επικινδυνότητας", περιοχές δηλαδή που στοχοποιούνται ως "άνομες" και μέσα σ'αυτές η καταστολή προχωρά σε προληπτικές προσαγωγές, εξακριβώσεις και τρομοκράτηση κόσμου που συμμετέχει στα κοινωνικά κινήματα. Η άρση του αποκλεισμού αυτών των ζωνών ήρθε έπειτα από τους μαχητικούς αγώνες που δόθηκαν στο δρόμο απ'το ανταγωνιστικό κίνημα. Εν τέλει, μετά από μέρες συγκρούσεων η Ρότε Φλόρα νίκησε πολιτικά και χωροταξικά, μιας και η καταστολή απομακρύνθηκε δεχόμενη έντονη κοινωνική κατακραυγή απ'τους περίοικους, και η κατάληψη συνεχίζεται. "Είμαστε όλοι εδώ" αναγράφεται σε υψωμένο πανό στο κτίριο.

Η εκδικητική μανία των αστικών κρατών της Ευρώπης δείχνει ότι δεν υπάρχουν «άκρα», αλλά εχθρός είναι οποιοσδήποτε απ'τα κάτω σηκώνει το κεφάλι για τα στοιχειώδη, όπως διαμονή και στέγαση, όπως φάνηκε με το χτύπημα του κινήματος ενάντια στις εξώσεις, και την άμεση σύνδεση αυτού με τα κινήματα των καταλήψεων όπως επίσης και την στοχοποίηση που αυτά δέχονται.

4/1: Ξάνθη: ο Φράγκος Φραγκούλης (πρώην στρατηγός) παρουσιάζει το βιβλίο του ''Ποια Τουρκία- Ποιοι Τούρκοι'' στο δημοτικό αμφιθέατρο, καλεσμένος από την ένωση απόστρατων στρατόκαβλων ΕΑΑΣ. Γενικά στο βιβλίο του αναφέρει ότι η Ελλάδα πρέπει να γίνει πιο διεκδικητική απέναντι στην τουρκία η οποία πιέζει συνεχώς, όπως υποστηρίζει.Τέτοιες μπούρδες μας έλεγαν και στο σχολείο, χορτάσαμε οπότε ευχαριστούμε δεν θα πάρουμε. Και προσθεού, ο άνθρωπος δεν είναι φασίστας.

6/1: Απέδρασε ο Χ.Ξηρός: βρίσκονταν σε άδεια από τις 1/1 και την 9η μέρα δεν έδωσε το παρόν στο Α.Τ. Καλλικράτειας όπως όφειλε. Επειδή παρολίγο να φυτρώσουν μαλλιά στο κεφάλι του δένδια όταν το έμαθε, οι μπάτσοι την επόμενη μέρα συλλαμβάνουν τον Κ. Σακκά με τη δικαιολογία ότι δεν κοιμήθηκε σπίτι του 2 συνεχόμενα βράδια (*αποτελούσε όρο της αποφυλάκισής του).*

Φασίστες κουφάλες έρχονται .....μηνύσεις?

Έχουν περάσει πάνω από 3 μήνες από τότε που ο μικρός φασίστας της Χ.Α. επιτέθηκε σε μέλη της ΚΝΕ και οι κνίτες κατέθεσαν μήνυση εναντίον του. Έτσι παράλληλα με την οργάνωση εκείνου του ''μαζικού λαϊκού κινήματος που θα απομονώσει τους φασίστες'' όπως λέει το κόμμα, έκανε ακόμη ένα βήμα στο τσάκισμα του φασισμού μηνύοντας τον χρυσαυγίτη.

Τέλος πάντων για να τελειώνουμε με την πλάκα, πέρα από τις μεμονωμένες καταδίκες, τι ουσιαστικό έχουν να προσφέρουν οι μηνύσεις στην αντιμετώπιση του φασισμού?. Ίσα ίσα, που ο μικρός κάφρος έγινε φίρμα σ τα τοπικά μέσα και ακούσαμε πολλές μπούρδες περί νεανικής αφέλειας ενός ξεγελασμένου από το φίδι του ναζισμού νέου, απογυμνώνοντας την πράξη από την πολιτική της διάσταση . Και ίσα ίσα, δίνουν, την συγκεκριμένη περίοδο, γερό πάτημα στο κράτος να ''καταδικάσει τη βία απ' όπου κι αν προέρχεται'' και να εφαρμόσει το δόγμα μηδενικής ανοχής. Μας λέει έμμεσα δηλαδή, ότι οι δίκες και οι καταδίκες των ναζί με την έκταση που λαμβάνουν τόσο τοπικά όσο και πανελλαδικά, ανοίγουν το δρόμο για να χαντακώσει νόμιμα και με μικρό πολιτικό κόστος και το άλλο άκρο (και σίγουρα δεν εννοούμε αποκλειστικά τους αναρχικούς).

Σχολιάζοντας τώρα τη μπάντα των φασιστών, παρ' όλο που το τούβλο υποστήριξε την πολιτική του ταυτότητα οι σκατοκέφαλοι συμπατριώτες του δεν εμφανίστηκαν στο δικαστήριο..

Όπου πει το αφεντικό

Μέσα στην περίοδο των χριστουγέννων ανακοινώνεται στους εργαζόμενους του εργοστασίου ζάχαρης Ξάνθης απο την διοίκηση της EBZ (Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης) ότι το εργοστάσιο κλείνει και ότι οι ίδιοι θα πρέπει να μετακινηθούν στο Πλατύ Ημαθίας (8 εργαζόμενοι) και στις Σέρρες (μια εργαζόμενη) για να συνεχίσουν εκεί την δουλειά τους. Αντίστοιχη απόφαση πάρθηκε και για το εργοστάσιο ζάχαρης στη Λάρισα. Η EBZ απέσυρε το 2006 περίπου τη μισή ποσόστωσή της στη μονάδα της Ξάνθης βάσει κανονισμού της ΕΕ. Οι εργαζόμενοι, έτσι, γίνονται "πλαστελίνη" στα χέρια των αφεντικών, που με πάτημα την υπολειτουργία του εργοστασίου της Ξάνθης, καλούν τους ίδιους τους εργάτες να πληρώσουν τα σπασμένα των νεοφιλελεύθερων πολιτικών που οδηγούν στον προθάλαμο της ιδιωτικοποίησης τον τομέα της παραγωγής της ζάχαρης και τευτλοκαλλιέργειας. Κατάσταση που επιφέρει σε μεγάλο βαθμό την υποβάθμιση των ζωών των εργατών και του βιοτικού τους επιπέδου, ως ευέλικτα εργατικά χέρια, όπως φαίνεται και εδώ με την βίαιη απειλή της μετακίνησής τους, της πιθανής μη αποζημίωσης ή και ανεργίας. Όλα ενορχηστρωμένα με τις συνθήκες που ορίζει το κράτος για τις ανάγκες του κεφαλαίου.

ΜΙΚΡΟΤΡΟΛΙΕΣ

-Στο διαγωνισμό ''Next top arious'' της περιφέρειας ΑΜΘ συμμετείχε ο γραμματέας της Χ.Α. Ξάνθης Χ. Καπαγερίδης κατακτώντας τη 2η θέση. Πρώτος αναδείχθηκε ο γενικός γραμματέας Δράμας. Η ανωτερότητα της φυλής είναι ολοφάνερη στα χαρακτηριστικά και των 2.

-Απάντηση στις φήμες που θέλουν το ΣΥΡΙΖΑ να υιοθετεί όλο και πιο νεοφιλελευύθερες απόψεις δίνει ο πρώην γραμματέας του Ν. Καλιαμπάκας δηλώνοντας από το μπαράκι του.....

-Ο κυρ Πίπης του ΜΑΧΗΤΗ ΘΡΑΚΗΣ θέλοντας να εκδηλώσει την αγάπη του προς τον Σαββίδη (αν και skoda τόσα χρόνια) άλλαξε ομάδα και έγινε ΠΑΟΚ μόνο για την Κυριακή που ο δικέφαλος έπαιζε στη Ξάνθη

-εξελίξεις και στο χώρο της τέχνης στη Ξάνθη με τον αντιφασίστα rapper Κ.Π.Ρ. να αναμένεται να συνεργαστεί με τη Δ. Βανδή!! Μάλιστα, φήμες στην πόλη μιλάνε για diss στο Ν. Σφακιανάκη που ανάβει φωτιές.

-Η μαλακία πάει σύννεφο από την 1η μέρα του χρόνου κιόλας: ο υπ. Οικονομικών Γ. ''Στουρνάρι'' ευχήθηκε ανήμερα πρωτοχρονιάς ''το 14 να είναι το ίδιο καλό με το 13''.

-Ξετρελαμένος από την απόφαση για ανοιχτά μαγαζιά τις Κυριακές είναι ο Ν. Μωραϊτης. Ήταν από τους πρώτους άλλωστε που στήριζε την πρόταση αυτή. Τώρα που είναι και στα ξεκατηνιάσματα με τον Ξυνίδη και το δήμο Αβδήρων μία κυριακάτικη βόλτα για shopping therapy είναι ότι πρέπει για να ξεχαστεί...

"Εδώ να μείνω ακόμα
θα σαπίσω από
σιγουράδα, τεμπελιά
και καλοπέραση.
Άνοιξε την πόρτα να
φύγω. Είμαι
άνθρωπος. Άνθρωπος
πάει να πει
πολεμιστής.
Έξω ψυχανεμίζομαι
θεριά που δαγκώνουν,
ποτάμια που πνίγουν,
φωτιές που καίνε.
Θα βγω να
πολεμήσω. Άνοιξε την
πόρτα να φύγω."

Νίκος Καζαντζάκης